

Αθήναι, Τρίτην 22, Γενουάρ. 1925

Χρυσή μου Μερσίτη

Πέρα τό γραμμα σου ή γάρημα πονή
 για όσα με έγραψες, γάρματα δέ ή έ είχα
 ρεωύ για ταίντα που μου γράψης, ^{γιατί} ~~γιατί~~
 ότι τα γίνη, πάντα δά τό πρωτοφαιδω άπο
 είναι. Τιν ήρώα σου είναι τό γραμμα σου,
 πέρα με άδ' ή Μαρίνα ή ή μαδα γε
 ωροφωύς τα τους τα έγραψε τα έγραψες
 ενή Μαρίνη. Λοο ήδωρα τα εν πη
 ραίω γέρο ή τα εν ήρώα τα μου γράψη,
 πως εν έ είχα με ή Καβαφει, άλλα έπτα.
 άς τιν ήρώα ή τιν ήδωρα ή μαρός της.
 έλεε διασπο ήρωα ή καίρηνη, για
 τι ήδωρα τα εν ήαν, δά έ εν έρωα εν ή.
 Λοο ^{προσάψη} ~~προσάψη~~ ^{προσάψη} γραμμα μου έ έγραφα
 πως είχα ^{μερίση} ~~μερίση~~ για τιν κα
 τάρησε τιν γράψωυ δειφάωυ,
 εν ήρωα γάρμα σου γράψω ή τα
 άπο εν ήρωα της. Καδύ εν ήρωα

Τον γαρ πηρωα σου εν εν ήρωα
 εν σου. Μερίση Απο έρωα
 εν σου

